

Kėdainių krašto Garbės pilietis

**TĖVAS STANISLOVAS**

23/28  
ke 15

50 numeruotų egzempliorių

Egzemplioriaus Nr.

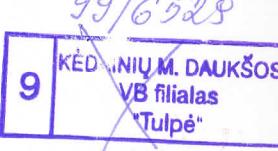
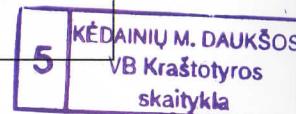
## Knygos grąžinimo terminų LAPELIS

Anksčiau ši knyga išduota \_\_\_\_\_ kartu

20.12042

1. *Microcetes. Microcetes.*

*Tėvo Stanislavo*, 1992.



ISBN 9986 - 9235 - 1 - 4

© Kėdainių Mikalojaus Daukšos viešoji biblioteka  
Didžioji rinka 11, 5030 Kėdainiai

*Du Dalykai svarbiausi: aš matau, aš džiaugiuosi, kad galiu veikti, ir aš suprantu, kaip svarbu ištverti, kai į mane kėsinasi be galo, be krašto žiaurios arba absurdžios aplinkybės. Šios dvi patirtys man būtinės, kad jausčiausi galys išlaikyti pusiausvyrą, taip reikalingą man, mano tautai ir mano valstybei.*

Tėvas Stanislovas

Žmogus gerumą sugeria ir sukaupia savyje taip, kaip augalas sukaupia ir paverčia energija saulės spindulius. Tėvas Stanislovas - mažasis Algirdas Mykolas Dobrovolskis - vaikystėje maudėsi motinos, tėvo, seserų, vėliau pamotės meilės spinduliuose. Ne tik maudėsi, bet ir akumuliavo širdyje meilės energiją, kurią vėliau taip dosniai dalino visiems - žmonėms, daiktams. Prie ko beprisiestų jo meilės kupina širdis ir ranka, visa tai nušvinta ypatinga šviesa - Meilės šviesa. Tėvo Stanislovo žodžiai, skirti kitiems, labai puikiai apibūdina jį patį - "paskendęs meilės rūpesčiuose".

Tėvas Stanislovas - Algirdas Mykolas Dobrovolskis - pasaulį išvydo 1918 m. rugpjūčio 29 d. Radviliškyje, geležinkelio tarnautojo šeimoje. Jo motina buvo kilusi iš Sinzénų dvaro, buvusiame už dviejų kilometrų nuo Dotnuvos. Šiame dvare ir vyko Algirdo Mykolo krikštynų pokylis. Dievas taip norejo, kad dabar Tėvas Stanislovas puoselėja tą bažnyčią, kurioje jis tapo kataliku (buvo pakrikštytas).

Mama ir tėvas, seserys labai mylėjo jaunyli. Tiki neilgai Algirdą Mykolą glosė švelnios motinos rankos - dviejų metujis liko našlaitis. Namams reikėjo moteriškos rankos ir tėvas parvedė į namus pamotę. Ačiū Dievui, ne tą iš pasakų. Algirdo Mykolo pamotė buvo gera, švelni, mylinti podukras ir mažaji posūnį.

Bėgo saulėtos, nerūpestingos vaikystės dienos. Artėjo diena, kai Algirdui Mykolui teko atverti mokyklos duris. Sunkiai jos vėrėsi mažajam Dobrovolskiui. Namuose buvo kalbama lenkų kalba, ir mažajam mokinui buvo labai sunku suprasti apie ką kalbama mokykloje. Vėliau tėvas jį perkėlė į Kauno Jézuitų gimnaziją. Iš pradžių ir čia Algirdui Mykolui mokslo šaknys buvo karčios. Bet po truputėlį, kaip sako Tėvas Stanislovas, tėvelio ir auklėtojų dėka, jis labai pamėgo mokslus. Pamėgo taip, kad nuo pernelyg uolaus mokymosi keletą kartų buvo sušlubavusi sveikata.

Žinių troškimas, atjauta kenčiantiems, kuriuos jaunasis gimnazistas matydavo Kauno priemiesčiuose ir fortuose išvykų su gimnazijos kapelionu metu, pastūmėjo Dobrovolskį į vienuolio kelią. Sūnaus pasirinkimas buvo skaudžiausias smūgis šeiminykščiams. Tėvas ilgai negalejo susitaikyti su mintimi, kad vienintelis sūnus, jo akių šviesa, atskiria nuo gyvenimo, pasirinkdamas vienuolyną.

Apverktas tėvo, pamotės, seserų 1936 m. Algirdas Mykolas Dobrovolskis išstoja į Plungės kapucinų vienuolyną, tapdamas mažesniuoju broliu Stanislovu. Tuo metu Lietuvoje veikė trys kapucinų vienuolynai: Plungės, Šiaulių ir Petrašiūnų. Brolis Stanislovas karę sutiko Šiaulių vienuolynę, o vokietmečiu buvo pasiūstas studijuoti į Kauno kunigų seminariją. Seminarijoje brolis Stanislovas su užsidegimu gilinosi į teologiją, filosofiją. Visos paskaitos vyko lotynų ir vokiečių kalbomis. Studijų kunigų seminarijoje metu ir išryškėjo brolio Stanislovo pastoraciniai sugebėjimai, jo éjimas į žmogų, į kasdieninį tarnavimą žmogui.

1944 m. kovo 25 d. Kauno Katedroje įvyko išventinimai - brolis kapucinas Stanislovas tapo Tėvu Stanislovu ir buvo paskirtas į Petrašiūnų vienuolyną.

Žlegint rusų tankų vikšram, daug šviesių Lietuvos protū paliko Tėvynę. Tėvas Stanislovas nepaliko gimtosios žemės, kurios žmonėms jis buvo prisiekęs tarnauti.

Pirmaisiais okupacijos metais valdžia dar nelabai turėjo laiko kištis į bažnyčias

gyvenimą, ir Tėvas Stanislovas beveik nevaržomas atlikinėjo misijas. Jis eina iš bažnyčios į bažnyčią ir kalba, kalba. Kalba paniekintiems, sutriptiems, ištremtiems, o jo kalboje nė lašelio neapykantos, tik atjauta ir moralinė paguoda.

Storos vienuolyno sienos neilgai saugojo nerimstančio vienuolio laisvę. 1948 m. rugpjūčio 11 d. MGB nutraukė Tėvo Stanislovo pastoracinį darbą, pateikdama tradicinį to meto kaltinimą - pastovi ir ilgalaikė antisovietinė propaganda. Pritaikius RTFSR B. k str. 58-10 II dalį, Tėvas Stanislovas nuteisiamas dešimčiai metų lagerio. Jis nutremiamas į anglų kasyklas Jung-Jagoje, buvusioje netoli Vorkutos. Fizinis sekinantis darbas nesugniuždo Tėvo Stanislovo. Jis nedejuoja, eina kur sunkiausia, dalinasi paskutiniu duonos kąsniu. Naktimis mokosi užsienio kalbų tiksliuoj mokslų, atlieka kunigo pareigas. Jis myli visus, o jų visi gerbia.

Atsilus politiniam klimatui, 1956 m. rugpjūčio 10 dieną SSSR AT komisijos Vorkutos lageriams sprendimu Algirdui Mykolui Dobrovolskiui, atlikusiam du trečdalius bausmės ir gerai dirbusiam bei pavyzdingai besielgiančiam, teistumas panaikinamas. Tėvas Stanislovas grįžta į Lietuvą. Bet Lietuva jau nebe ta, kokią jis paliko: žmonės labiau prislėgti, visiškai suvaržyta dvasininkija, o palikto Petrašiūnų vienuolyno vietoje - gamykla...

Atvykės pas vyskupą, Tėvas Stanislovas pasiprašė paskiriamas į vieną atkampiausiu, kunigo naturėjusią parapiją. Tai buvo Jurbarko rajono Vertimų parapija. Rugpjūčio 11 dieną jis atvėrė šios parapijos bažnytėlės duris. Varganai atrodė ši Dievo buveinė - kiauru stogu, prišnerkštū vidumi, nutupėta paukščių. Klebonijos nebuvvo, bet Tėvas Stanislovas nenuleido rankų, pats kuopė, valė, lopė. Kaip buvo minėta anksčiau, buvęs tremtinys rado labai pasikeitusią Lietuvą. Okupanto batas buvo stipriai užminęs ne tik žmonių kūnus, bet ir sielas. Tėvas Stanislovas žadino jas. Nepaisydamas draudimų, sakė žmonėms stanisloviškus pamokslus, kalėdojo. KGB nenuleido akių nuo nepaklusnus vienuolio. Proga pilnai buvo išnaudota. 1957 m. pradžioje išleidus naują įsaką dėl amnestijos, skelbiantį, kad amnestija netaikoma ypač pavojingiemis nusikaltėliams, kuriems priskiriami ir katalikų kunigai, 1957 m. kovo 15 d. Tėvas Stanislovas suimamas ir antrą kartą ištremiamas į Šiaurę. Ši kartą tremtis lengvesnė - Tėvas Stanislovas dirbo ne kasyklose, o prie miško darbų. Antroji tremtis truko neilgai, tu pačių metų spalio 1 dieną jis praveria Juodeikių parapijos bažnyčios duris. Ši bažnyčia taip pat labai apleista. Tėvui Stanislovui dejuoti nėra laiko, su jam būdingu užsidegimu jis valo, tvarko, remontuoją. O naktimis medituoja ir skaito, skaito. Į žmones prabyla ta pačia stanisloviška šneka, kuri ramina ir guodžia parapijiečių širdis ir ne rėžia, o draskytė drasko okupantu pakalikų ausis. Taip ilgai negali tapti. KGB atlieka kratą, po kurios Tėvas Stanislovas ištremiamas į Ukmergės rajone esančią Žemaitkiemio parapiją, atimant kunigavimo teisę. Galima tik nujausti, ką tai reiškė vienuoliui, iš prigimties pašauktam pastoraciniam darbui. Pusantrų metų Tėvas Stanislovas rašė pamokslus "sau pačiam". Negalėdamas kunigauti, jis skaitė, vertė, meditavo, tvarkė bažnyčią, šventorių, kapines.

1961 - už metų vasarą Tėvui Stanislovui gražinamos kunigystės teisės, ir jis

išsiunčiamas į Milašaičius. Čia KGB nepalieka vienuolio ramybėje - kratos, perspėjimai dėl neleistinos veiklos, o 1962 m. vėl naujas perkėlimas į Butkiškes.

Butkiškių oras ne tokis slogus Tėvui Stanislovui - mažiau jaučiamas KGB tvaikas. Ji lanko kunigų seminarijos klерikai, intelektualai.

Butkiškėse Tėvas Stanislovas atveria naują gyvenimo puslapį - ējimo į daiktus puslapį. Su jam būdingu uolumu tvarkydamas apleistas kapinaites, jis randa pirmąsias kaltines saulutes, sudariusias jo būsimosios kolekcijos pradžią. Butkiškėse Tėvas Stanislovas atgaivino dar Plungės vienuolyno laikotarpiu matytas žemaičių koplytėles.

Bet naujojo režimo atstovai neapkenčia tu, kurie bando išleisti į žemę šaknis. Tėvas Stanislovas per daug daro savo parapijai, todėl reikia jį ištremti.

1966 m. kovo 12 d. Tėvas Stanislovas jau Paberžėje, nuošalioje parapijoje, į kurią kelio nusakyti negalėjo net Kėdainių dekanas.

Paberžės bažnyčia medinė, visiškai apleista, sutrėšusiai sienojais. Dalis klebonijos nacionalizuota, ir Tėvas Stanislovas varganu stogu dalijosi su keliomis šeimomis. Klebonijos kiemas išvažinėtas traktoriu. Atrodo, tokia niūri aplinka turėjo sugnūždyti net tokią tvirtą asmenybę kaip Tėvas Stanislovas. Bet jis nepuola į neviltį. Paberžės istorinės dvasios palaikomas, toliau eina į žmones ir į daiktus.

Tėvo Stanislovo laukė marios darbų. Pirmiausia reikėjo gelbėti bažnyčią. Pats maišė betoną, neše akmenis, tinkavo. Jam padėti atvykdavo giminaičiai, studentai. Kolūkiečių kviečiai į pagalbą neturėjo teisės.

Antras Tėvo Stanislovo rūpestis buvo kapinės. Paberžėje jos buvo labai gražioje vietoje, ant kalnelio, šalia Nykio upelio kilpos, bet netvarkingos, apleistos. Tvarkymo pradžia buvo beveisi. Iš rajono sulėkė vadai ir vadukai prisakė Tėvui Stanislovui nekišt nosies toliau šventoriaus. Tik po kelių metų, kaip sako pats Tėvas Stanislovas, klebonijoje apsilankęs tuometinis Miegėnų kolūkio pirmininkas Zigmantas Cechanavičius, pasidžiaugęs sutvarkytu šventoriumi, paprašė pasirūpinti ir kapinėmis. Taip Tėvui Stanislovui buvo "atrištos rankos". 1970 m. Tėvas Stanislovas su būriu talkininkų - drožėjais, dailininkais, mūrininkais - pradėjo tvarkyti Žibartonių kapinaites. Išdygo pirmieji koplytstulpiai - 1863 m. sukilio dalyviams, jų vėliau neišiui Juozui Damalakui. Paberžėje Tėvo Stanislovo globojami, kūrėjai randa tikrą įkvėpimo šaltinį. Koplytstulpiai pasipuošia Paberžė, dalis iškeliauja į kitas Lietuvos vietoves.

Paberžėje tėiasi Tėvo Stanislovo ējimas į daiktus. Prisilietus jo rankai ir širdžiai, tokie paprasti daiktai kaip girnapusės, žibintai, varpeliai, variniai puodai suspindėjo ypatinga šviesa ir šiluma. Visus šiuos daiktus iš visų pasviečių Tėvas Stanislovas vežesi ir nešesi, prikeldamas juos "antrajam gyvenimui". Atgijo bažnyčios palėpėje rasti paveikslai - tikri primityvizmo šedevrai. Apie juos išgirdę, prancūzų muziejininkai mainais žadėjo mūrinę bažnyčią pastatyti.

Tėvas Stanislovas nuolat pildė senovinių kaltinių saulutinių kolekciją, pradėta Butkiškėse. O kiekvieną Paberžėje apsilankiusi Tėvas Stanislovas apdovanodavo savo darbu sušildyta, paties stilizuota (turinčią kryžiaus formą) saulute.

Atskikėlęs į Paberžę, Tėvas Stanislovas rado drėgmės ir laiko suniokotus bažnytinius rūbus. Padedamas kaimo motereliu, jis juos restauravo. Suvokdamas senovinių juostų, arnotų, kapų unikumą, Tėvas Stanislovas jas kaupė, o vėliau apgyvendino muziejuje - svirnelyje šalia bažnytinės žibintų ir kitų eksponatų.

Pamažu iš Dievo pamiršto užkampio Paberžė virsta Lietuvos intelektualų centru. Čia, sekant akylam KGB žvilgsniu, iš visų pasviečių, rizikuodami netekti darbo vietų, suvažiuoja visi išsiilgę dvasios laisvės gurkšnio. Čia diskutuojama, medituojama, skaitoma poezija ar paprasčiausiai kalbamasi. Jei pirmieji 1973 metais pasirodė lankytojai buvo dar pavieniai, tai 1980 metais į Paberžę jie jau veržesi nesustabdoma srove. Tai Tėvo Stanislovo Meilė traukė visus - tikinčiuosius ir netikinčius, studentus ir narkomanus, filosofus ir paprastus nuoširdžius kaimo žmones. Jo atjauta, supratimas, pasitikėjimas gydė net ir labiausiai purvais aptekusias, žaizdotas širdis. KGB atlygis už šį darbą - "pokalbiai", šmeižtas, persekiojimai.

Matyt, Tėvui Stanislovui Dievo skirta dalia visą gyvenimą viską pradeti iš pradžių. 1990 m. vasarą kardinolas Vincentas Sladkevičius pavedė Tėvui Stanislovui rūpintis Dotnuvos vienuolynu, jau keletą metų buvusiu be šeimininko.

Tėvas Stanislovas palieka širdies ir rankų nuglostytą Paberžę ir, gavęs kapucinų ordino Centro Romoje īgaliojimus, vėl gržta į pradžią - pradera kurti Dotnuvos vienuolyną.

Buvęs vienuolynas neveikė nuo 1863 m. sukilio numalšinimo. Jame pasikeitė daug šeimininkų: buvo čia ir senelių prieiglauda, ir pagalbinė mokykla - internatas. Šeiminkai savo nuožiūra "tobulino" pastatai, vis labiau jų niokodami, pažeisdami vieningą statybinę - konstrukcinię sistemą.

Sulaukęs nemažo talkininkų būrio, Tėvas Stanislovas vadovauja darbams: nuo vienuolyno sienų atkasama 1,5 metro žemiau, nukasamas šventorius, išvalomi rūsiai. O kiek darbų dar laukia Tévelio. Jis vardija ir vardija, drauge vis minėdamas geradarius, darbu ir lėšomis prisidėjusius prie Paberžės, Dotnuvos ansambliu prikėlimo naujam gyvenimui, pats vis likdamas lyg nuošalyje. Bet jo padaryti ir daromi darbai - geriausi pasakotojai, kalbantys apie tai, kaip reikia mylėti Dievo kūrinius, kad taip gražiai, atiduodant visą save, galėtum jiems tarnauti. Tėvo Stanislovo triūsą įvertino Lietuvos valstybę, 1996 m. apdovanodama DLK Gedimino 4-ojo laipsnio ordinu. 1999 m. už žydi gelbėjimą antrajame pasauliniame kare, apdovanotas Žūvančiųjų gelbėjimo kryžiumi.

I Kėdainių žemę ižengęs krikšto metu, Tėvas Stanislovas jau 33 metus tarnauja jos žmonėms. Kėdainiečiai, atsidėkodami Tėvui Stanislovui už šią tarnystę, 1997 m. jam suteikė Kėdainių krašto Garbės piliečio vardą.

1998 m. rugsėjo 29 d. Paberžėje, jo numylėtoje bažnytėlėje, iškilmingai paminėtas Tėvo Stanislovo 80 -metis. Apie parapijiečių ir rajono žmonių meilę ir pagarbą Tėvui Stanislovui, byloja rajono laikraščiu "Kėdainių garsas" ir "Rinkos aikštė" renkami populiariausiai rajono žmonės, Tėvas Stanislovas jau eilę metų tampa populiariausiu. Apie jo gyvenimą išleistos knygos "Tėvo Stanislovo pamokslai", "Apie meilę ir tarnystę", A. Juozaičio "Tėvas Stanislovas", sukurti dokumentiniai

filmai "Atverk duris ateinančiam", "Tėvas Stanislovas: stotis tyloje".

1999 m. kovo 25 d. Baisogalos bažnyčioje paminėtas Tėvo Stanislovo kunigystės 55-metis.

Anot Viktoro Uspaskich, kito mūsų krašto žmogaus, - "Žmonių gyvenimai - tai tarsi būties atkarpos, išdėstytos laike. Laimingi tie miestai ar kaimai, kurie turtingi žmonėmis, savo gyvenimą pašventusiais tiesos idealams. Laikas bejėgis prieš žmonių dvasios stiprybę ir išmintį. Išminties grožis ir jėga slypi paprastume, kurio galiu palytėti mokomės gyventi. Mums išminties simbolis - Tėvas Stanislovas. Laiminga Kėdainių žemė, padovanojusi šį kilnų ir taurų žmogų, aukojantį save gyvenimo sopilių mažinimui".



Algirdas Mykolas Dobrovolskis artimuju tarpe. Sėdi kairėje. 1920m.



Antanas Dobrovolskis. 1930 m.



Radviliškio pradinė mokykla. 1926 m.



Kauno Jėzuitų gimnazijos moksleivių tarpe. 1930 m.



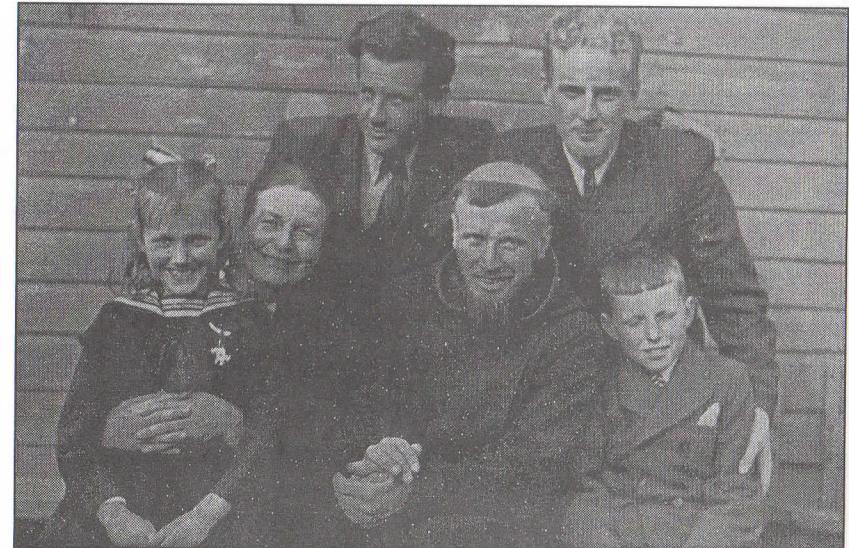
Algirdas Mykolas Dobrovolskis  
jaunystėje. 1930 m.



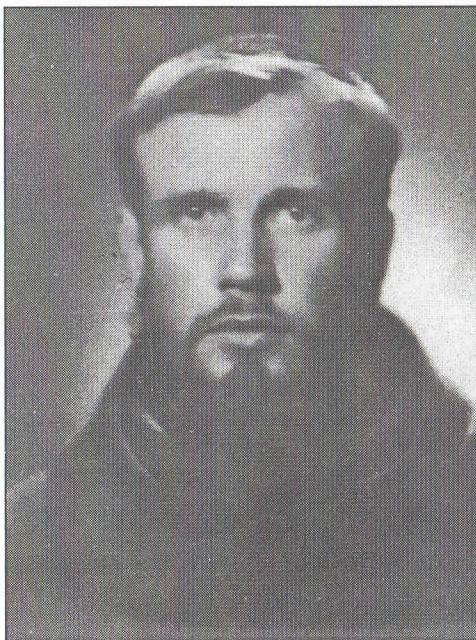
Kauno Jėzuitų gimnazijos moksleivių tarpe. 1932 m.



Mažesnysis brolis kapucinas Stanislovas. Stovi antras iš dešinės. 1937 m.



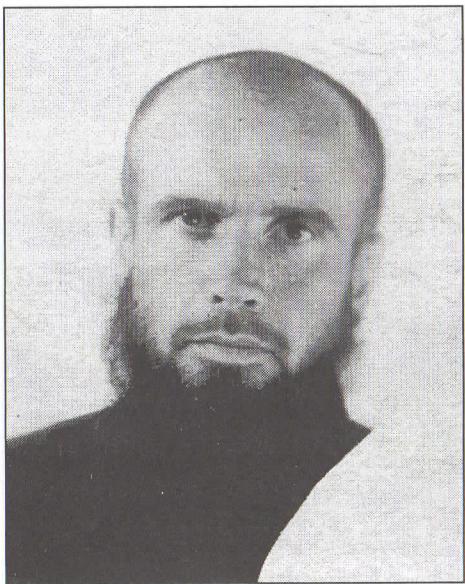
Primicijos. Tėvas Stanislovas viduryje su giminaičiais. 1944 m.



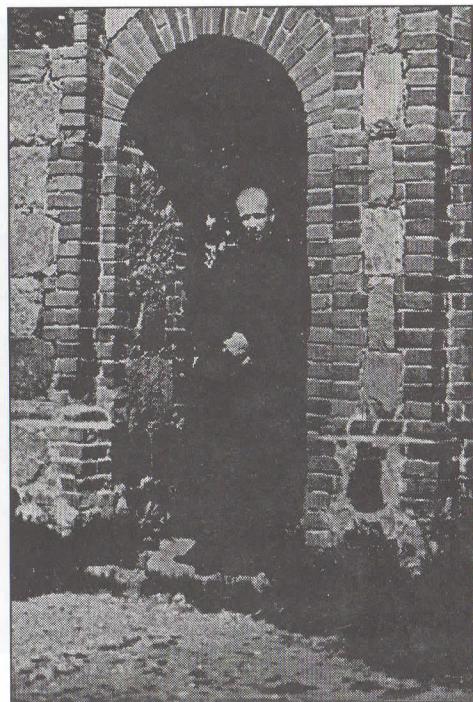
VDU Teologijos fakulteto XVIII laidos absolventas. 1944 m.



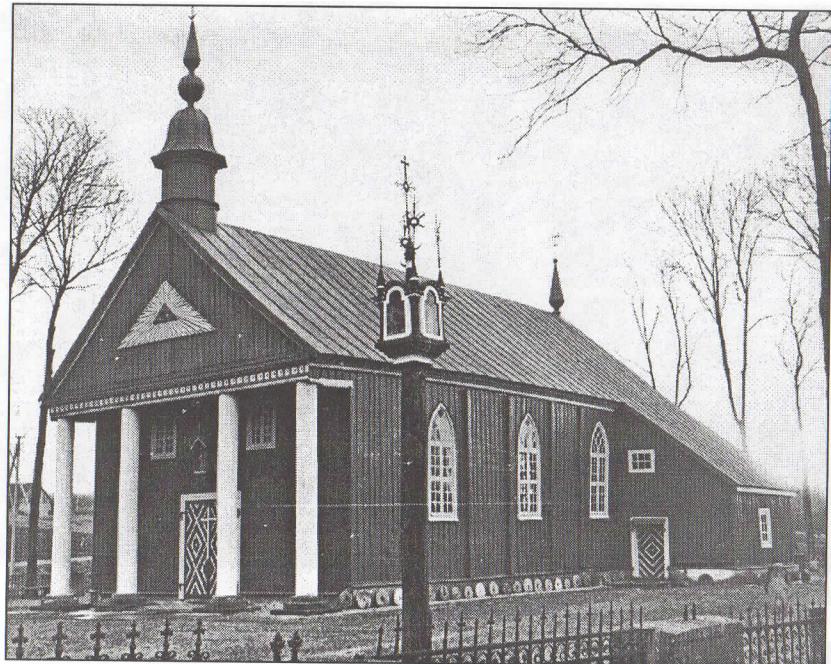
Primicijos. 1944 m.



Kalėjime Jun - Jaga. 1955 m.



Žemaitkiemje. 1963 m.



Paberžės bažnyčia



V. Svirskio kryžiaus fragmentas.  
Paberžės bažnyčia. 1983 m.



Paberžės bažnyčios klebonija



Tėvo Stanislovo celė Paberžės bažnyčios klebonijoje



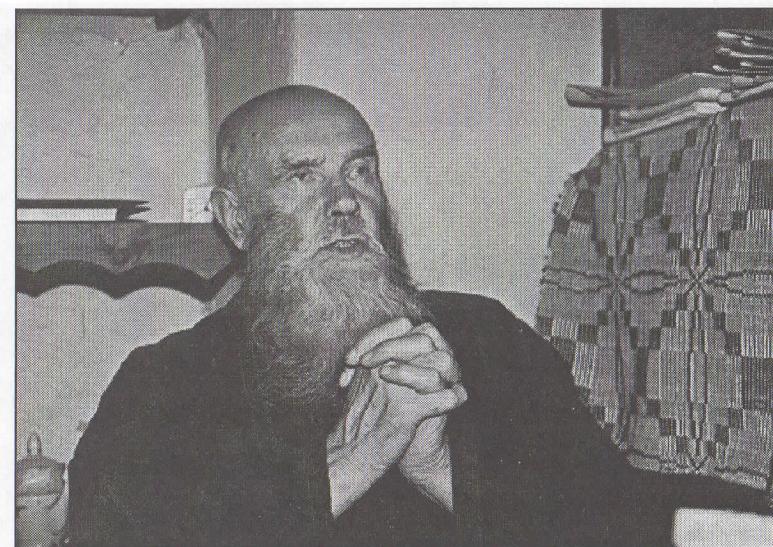
Paberžės klebonijoje, Tėvo Stanislovo surinkta kolekcija



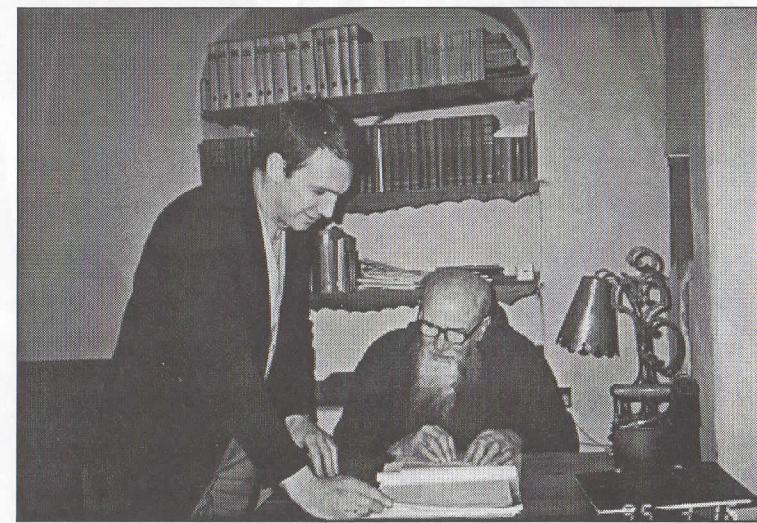
Kolekcijos



Arkikatedroje Vilniuje. 1989 m.



Dotnuvos vienuolyne celėje. 1997 m.



Tėvas Stanislovas ir filosofas Arvydas Juozaitis. Dotnuva. 1997 m.



Tėvą Stanislovą, Kėdainių krašto Garbės piliečio vardo suteikimo proga, sveikina rajono meras Viktoras Muntianas. 1997 09 13



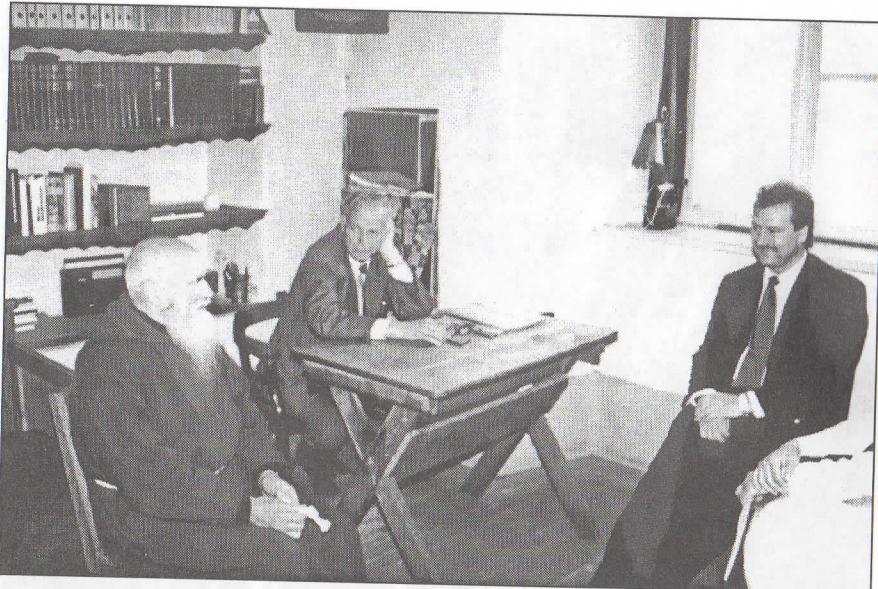
Tėvas Stanislovas - Kėdainių krašto Garbės pilietis. 1997 09 13



Tėvą Stanislovą, Kėdainių krašto Garbės piliečio vardo suteikimo proga, sveikina koncerno "Vikonda" prezidentas Viktoras Uspaskich su žmona Jolanta. 1997 09 13.



Tėvas Stanislovas ir koncerno "Vikonda" prezidentas Viktoras Uspaskich. 1997 m.



Tėvas Stanislovas su Seimo nariu Aloyzu Sakalu (sėdi prie stalo) ir koncerno "Vikonda" prezidentu Viktoru Uspaskich. 1997 m.



Dotnuvos vienuolyno celėje: Tėvas Stanislovas, Seimo nariai Aloyzas Sakalas ir Vytenis Andriukaitis. 1997 m.



Dotnuvos vienuolynas ir bažnyčia



Dotnuvos vienuolynas ir bažnyčia



Tėvo Stanislovo 80-mečio paminėjimas Paberžės bažnyčioje. 1998 09 29.



Tėvą Stanislovą su 80-mečiu sveikina rajono meras Viktoras Muntianas. Paberžė, 1998 09 29.



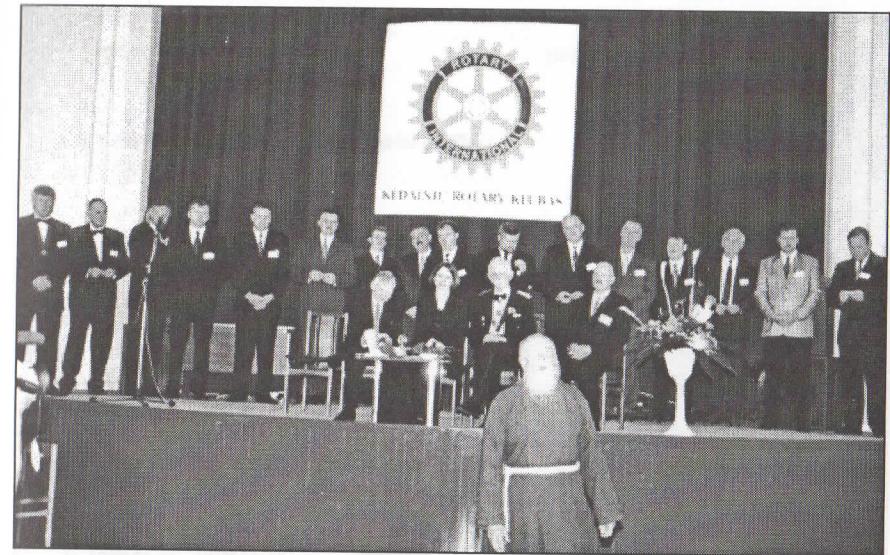
Tėvas Stanislovas ir monsinjoras Kazimieras Vasiliauskas. Paberžė, 1998 09 29.



Tėvas Stanislovas. 1998 m.



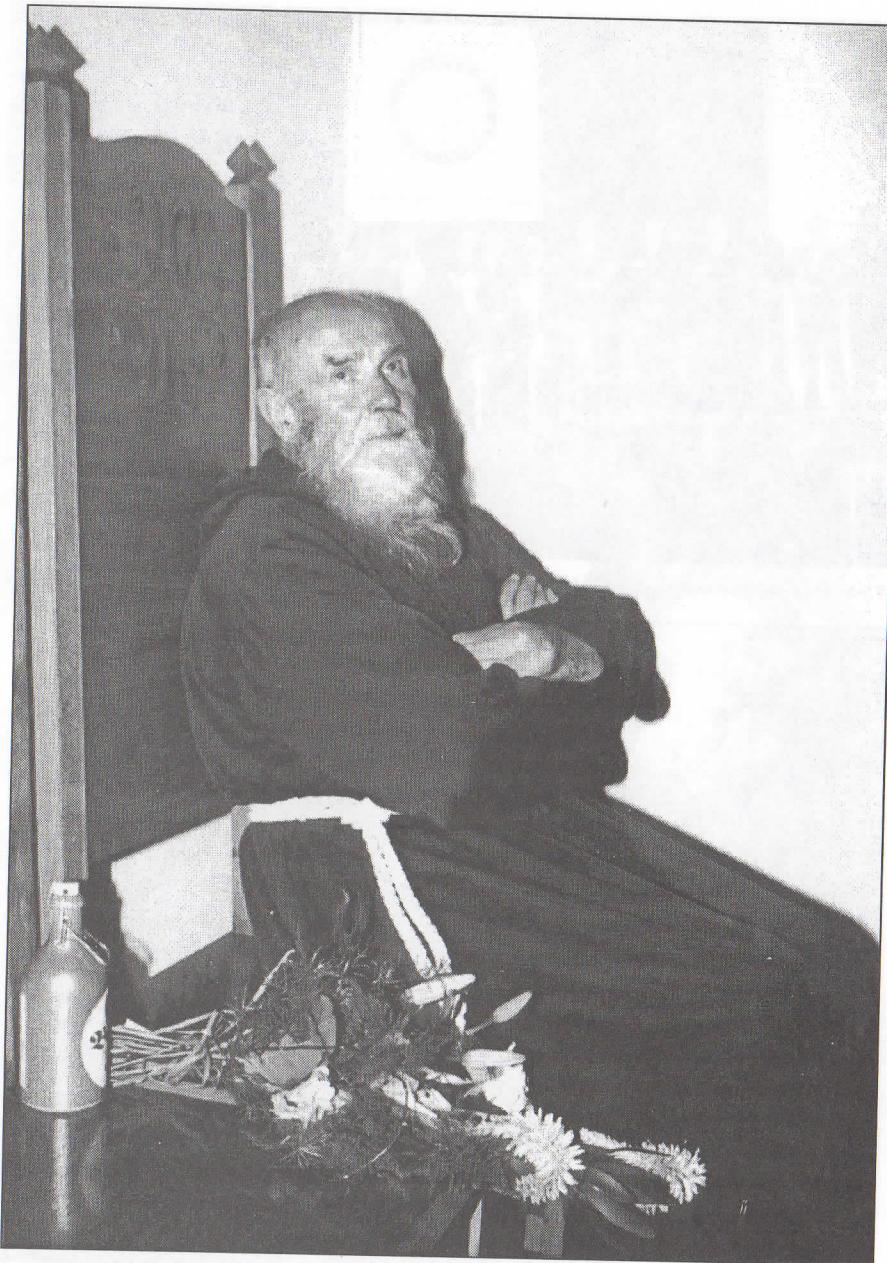
Susimąstymo akimirka. Paberžė, 1998 09 29.



Tėvo Stanislovo sveikinimai Kėdainių Rotary klubo nariams. 1999 05 22.



Tėvas Stanislovas ir Santarvės premijos laureatai: literatūrologė profesorė Viktorija Daujotytė ir Lietuvos Respublikos Prezidentas Algirdas Brazauskas, (šv. Mikalojaus skulptūrėlės dosniausiam verslininkui įteikimo momentas). 1999 06 04.



Tėvas Stanislovas. 1999 06 04.

Kauno Arkivyskupijos Kurija

1996.10.01

Nr. 382

Kėdainių raj. Socialinio Draudimo Skyriui (SoDra)

Pažyma apie kur. Mykolo Algirdo Dobrovolskio OFMCap darbą

*Mykolas Algirdas Dobrovolskis*, kunigu įšventintas 1944.03.25 , yra dirbęs šiose parapijose :

- 1) 1944.03.25 - 1948.08.11 : veikla kapucinų vienuolyne.
- 2) 1948.08.11 - 1956.09.10 : buvo įkalintas Vorkutoje.
- 3) 1956.09.11 - 1957.03.16 : Vertimų parapijos klebonas (pask. Nr. 1489)
- 4) 1957.03.16 - 1957.07.17 : antrasis arcħtas.
- 5) 1957.08.26 - 1960.05.05 : Juodeikių parapijos klebonas (pask. Nr. 1548).
- 6) 1960.05.05 - 1961.08.30 : Žemaitkiemio parapijos altaristas (pask. Nr. 411).
- 7) 1961.08.30 - 1962.06.05 : Milašaičių parapijos klebonas (pask. Nr. 757).
- 8) 1962.06.05 - 1962.07.26 : Butkiškės parapijos klebonas (pask. Nr. 430).
- 9) 1962.07.26 - 1966.03.07 : Butkiškės parapijos vikaras (pask. Nr. 562).
- 10) 1966.03.07 - 1990.06.16 : Paberžės klebonas (pask. Nr. 162).
- 11) 1990.06.16 - 1992.02.27 : Dotnuvos par.kleb. ir Paberžės administratorius (pask. Nr.670).
- 12) 1992.02.27 - 1992.07.27 : Dotnuvos ir Paberžės ir Šlapaberžės par. kleb.(pask. Nr. 881).
- 13) 1992.07.27 - 1992.08.20 : Dotnuvos, Paberžės, Šlapaberžės ir Gudžiūnų par. klebonas (pask. Nr. 62).
- 14) 1992.08.20 - 1993.05.30 : Dotnuvos, Paberžės ir Šlapaberžės par. klebonas (pask. Nr.141)
- 15) 1993.05.30 : Dotnuvos ir Paberžės parapijų klebonas (pask. Nr.17). Iki šiol vykdė šias pareigas.

Duomenys paimti iš Kauno Arkivyskupijos Kurijos archyvo.

Kauno Arkivyskupijos kancleris

*Kun. Artūras Jagelavičius*



Kun. Artūras Jagelavičius

## **Tėvo Stanislovo ir jam skirtų knygų ir straipsnių bibliografijos sąrašas**

Bibliografijos sąrašui medžiaga rinkta remiantis Kėdainių Mikalojaus Daukšos viešosios bibliotekos kraštatyros kartoteka ir kraštatyros fondu. Sąrašas apima 1988 - 1999 m.

Medžiaga dėstoma abécélės tvarka.

### **Tėvo Stanislovo darbai**

Apie meilę ir tarnystę/ sudarė ir redagavo Teresė Pažūsienė.- Vilnius: Margi raštai, 1997.- 431 p.

Tėvo Stanislovo pamokslai.- Vilnius: Tiesa, 1994.- 155, [3] p.

Rilke// Regnum: kūryba ir kriterijai//.- Vilnius: Regnum, 1992.- P. CXLII- CXL

Rainer Maria Rilke. Valandų knyga// Regnum: kūryba ir kriterijai. II / iš vokiečių k. vertė Stanislovas Dobrovolskis.- Vilnius: Regnum, 1992.- P. CXLV- CLXXXII.

Garstyčios mylinčiai sielai...: [pokalbis]/ kalbėjosi Teresė Pažūsienė.- Nuotr./ Politika.- 1991, Nr. 21, p. 22-26.

Giedantis būčiai: [pokalbis]/ kalbėjosi Danguolė Gervytė ir Ingrida Laimutytė.- Nuotr./ Katalikų pasaulis.- 1994, Nr. 9, rugsėjis, p. 20-21.

Gyvename ant žemės, kad būtume laimingi: [pokalbis]/ kalbėjosi Juozas Dapšauskas/- XXI amžius.- 1998, rugsėjo 25, p. 6.

Labas rytas, kėdainiečiai!:[Tėvo Stanislovo naujametinis pasveikinimas].- Nuotr. // Rinkos aikštė.- 1997, gruodžio 31, p. 1.

Ne "figos lapelis", o "grytelninkų ašara": [pokalbis apie žemę, žmones, atgailą]/ kalbėjosi Tadas Vytaras.- Nuotr./ Pozicija.-1991, Nr. 23, birželio 7, p. 1, 2.

Nori tikslo - imk ir priemones: [Tėvo Stanislovo mintys apie tikėjimą ir religiją]/ pateikė Rita Kubiliénė.- Nuotr./ Kalba Vilnius.- 1996, Nr. 50, gruodžio 13-20, p. 14.

Nori tikslo - imk ir priemones: [Tėvo Stanislovo mintys apie tikėjimą ir religiją]/

pateikė Rita Kubiliénė.- Nuotr./ Kalba Vilnius.- 1996, gruodžio 13-20 (Nr. 50), p. 14.

Norim visus i gyvajį rožančių surašyti, o man taip nyku darosi: [pokalbis apie pirmuosius Nepriklausomybės metus, naują emigracijos bangą, atsakomybės jausmą, meilej/ kalbėjosi Jurga Ivanauskaitė.- Nuotr./ Atgimimas.- 1990, spalio 24-31 (Nr. 42), p. 14.

Jei kažkas tavo žingsnius paspartino - prisimink ...: [pokalbis]/ kalbėjosi Kęstutis Jonas Paulavičius.- Iliustr./ Rinkos aikštė.- 1997, rugsėjo 12, p. 7.

" Su antgamtiniais reiškiniais nesusidūriaus"/ kalbėjosi Vytautas Mikalauskas.- Nuotr./ Žvilgsnis.-1997, gegužės 1-8 (Nr. 18), p. 3.

60 metų dvasiško kelio aukštumomis / kalbėjosi Rimantas Žilevičius.- Nuotr./ Šeimininkė.- 1998, rugsėjo 2 (Nr. 35), p. 4.

Tenežino tavo kairė, ką daro dešinė (Pasakoja Tėvas Stanislovas): esė: [apie Tėvo Stanislovo gyvenimą ir veiklą]/ užraše Rita Kubiliénė// Pergalė.- 1990, Nr. 9, p. 137-150.

Tėvas Stanislovas: "Vienišumas - ne vienatvė, o celė - kaip dangus žemeje : [pokalbis]/užraše Lidija Lukšytė.- Iliustr./ Respublika.- 1998, rugsėjo 29, p. 24.

Vienišumo galia ir grožis: [pokalbis]/ kalbėjosi Arvydas Juozaitis.- Nuotr./ Tiesa.- 1993, gegužės 29 (Nr. 102), p. 7.

### **Apie Tėvą Stanislovą**

Dobrovolskis, Mykolas (Tėvas Stanislovas)// Kas yra kas Lietuvoje. 97/98.- Kaunas: Neolitas, 1998.- P. 210.

Jakelaitis, Vytautas. Gyvenimas pilnas nerimo // Jakelaitis, Vytautas. Apgaulinga muziejų tyla.- Kaunas: Santara, 1998.- P. 35-44.

Juozaitis , Arvydas. Tėvas Stanislovas: pasakojimų knyga.- Vilnius: Džiugas, 1995.- 285,[1] p.

Juozaitis, Arvydas. Vienišumo galia ir grožis: Tėvas Stanislovas// Juozaitis, Arvydas. Tarp žmonių.- Vilnius, 1993.- P. 85-93.

Kaributas, Juozas. Pas Tėvą Stanislovą// Kaributas J. Pro geležinę uždangą.- Vilnius,

1993.- P. 144-147.

Oginskaitė, Rūta. Pradžia. "Atverti duris ateinančiam": [apie Audrio Stonio dokumentą apie Tėvą Stanislovą]// Ekrane ir už ekrano.- Vilnius: Regnum, 1993.- P. 117-120.

Paberžė/ parengė Violeta Berlėtaitė.- Kėdainiai: Kultūros fondo Kėdainių visuomeninio rėmimo taryba.

Adomėnas, Mantas. [Tėvo Stanislovo pamokslų knyga "Apie meilę ir tarnystę": recenzija].- Nuotr:// Naujasis židinys - Aidai.- 1998, Nr. 1-2, p. 67-70.

Apdovanoti ordinai: [apie Tėvo Stanislovo apdovanojimą Didžiojo Lietuvos Kunigaikščio Gedimino 4-ojo laipsnio ordinu]// Kėdainių garsas.- 1996, vasario 22 (Nr. 21), p. 1.

Dargis, Alvydas. Didysis ketvirtadienis Gete: [pokalbis su Tėvu Stanislovu apie vienatvę].- Nuotr:// Nemunas.- 1992, Nr. 8/9, p. 24,37-40.

Gediminas, Juozas. Tėvas Stanislovas: "Tikėjimo žodžiui" būtina psichiatro konsultacija, o lietuvių per daug kalba apie seksą: [pokalbis apie aiškiaregius, O. Milašiaus, Mikaldos, Nostradamo pranašys tes, Amerikos krikščionių bažnyčias].- Nuotr:// Europa.- 1995, birželio 9-15 (Nr. 23), p. 7.

Gentvilas, Stasys. Iškilmės šv. Velykų išvakarėse: [apie kovo 25 d. Baisogalo bažnyčioje vykusias gavėnios re kolekcijas ir Tėvo Stanislovo kunigystės 55-rių metų jubiliejaus paminėjimą].- Nuotr:// Mūsų kraštas.- 1999, balandžio 3 (Nr. 24), p. 3; Kad gerumas ir gailestingumas viešpatautų mūsų širdyse.- Nuotr:// XXI amžius.- 1999, balandžio 16 (Nr. 30), p. 16.

Girdenytė, Giedrūna. "Žiūriu, eina žmogus basas, virve susijuosės": [apie Tėvo Stanislovo 75-ųjų gimimo metinių paminėjimą Kėdainių Parodų salėje].- Nuotr:// Kėdainių garsas.- 1994, spalio 6 (Nr. 21), p. 1,3.

Girdenytė, Giedrūna. "Tėvas Stanislovas: stotis tyloje": [apie Arvydo Juozaičio sukurtą dokumentinį filmą apie Tėvą Stanislovą]// Kėdainių garsas.- 1998, rugpjūčio 8, p. 4.

Godunavičienė, Jolanta. Tėvo Stanislovo dvasios laukas.- Nuotr:// Vak. naujienos.- 1992, lapkričio 20, p. 4.

Ilgūnas, Gediminas. Liudijimai: knyga apie Tėvą Stanislovą.- Nuotr:// Diena.- 1996,

vasario 13 (Nr. 36), p. 6.

Lietuvos Respublikos Prezidento Dekretas dėl apdovanojimo Žūvančiujų gelbėjimo kryžiumi - Algirdą Mykolą Dobrovolskį (Tėvą Stanislovą), Antrojo pasaulinio karo metais gelbėjusį žydų tautybės žmones nuo nacių genocido // Valstybės žinios.- 1999, balandžio 21 (Nr. 35), p. 22.

Mačienė, Birutė. Žvilgsnis į Lietuvą iš Tėvo Stanislovo celės: [pokalbis su Tėvu Stanislovu].- Nuotr:// Vak. naujienos.- 1999, gegužės 25 (Nr. 99), p. 12-13.

Mikalauskas, Vytautas. Muziejus su Apvaizdos akim: [apie Tėvo Stanislovo surinktas liaudies ir bažnytinio meno vertybes, kapinaitės Paberžėje].- Nuotr:// Mūsų kraštas.- 1997, balandžio 19, p. 3.

Navickas, Artūras. Būsimasis vienuolis mokykloje dažnai likdavo po pamokų: [apie Tėvo Stanislovo vaikystės ir jaunystės metus, gyvenimo kelio pasirinkimo priežastis]/ / Lietuvos rytas.- 1998, spalio 21, p. 6.

Navickas, Artūras. Dvasininkas nurungė politikus: [apie 1998 m. populiariausiu Kėdainių krašto žmogumi išrinktą Tėvą Stanislovą].- Nuotr:// Lietuvos rytas.- 1999, sausio 6 (Nr. 3), p. 13.

Populiariausiai rajono žmonės: [apie Tėvą Stanislovą, kuriam suteiktas Kėdainių krašto Garbės piliečio vardas]// Rinkos aikštė.- 1997, rugsėjo 17, p. 1.

Prezidentas pasveikino Tėvą Stanislovą 80 - mečio proga// Kauno diena.- 1998, rugpjūčio 31, p. 3; Kėdainių garsas.- 1998, rugsėjo 1, p. 1.

Raicevičienė, Asta. "Žmogiškesnio žmogaus nėra": [apie tai, kad "Kėdainių garso" skaitytojai populiariausiu žmogumi 4-ajį kartą išrinko Tėvą Stanislovą].- Nuotr:// Ūkininko patarėjas.- 1997, sausio 18, p. 5.

Rinkome populiariausią rajono žmogų// Rinkos aikštė.- 1998, gruodžio 30 d, p. 1.

Sakalauskas, Vytautas. Ir pakelėivis, ir alkanas - visur esu aš: [apie Tėvą Stanislovą]// Rinkos aikštė.- 1997, sausio 15, p. 4.

Salagiris, Matas. Dvasingumo beieškant: [apie Paberžę, Tėvo Stanislovo sukurtą aplinką]// Gimtinė.- 1990, vasario 20.

Stonys, Audrys. Atverk duris ateinančiam arba monologas stovint ant slenkscio: [apie apsilankymą pas Tėvą Stanislovą]// kalbėjosi R. Starkys// Nemunas.- 1993,

Šepetienė, Marija. Paberžė savoje bažnyčioje: [apie Tėvo Stanislovo 80-ojo gimtadienio paminėjimą Paberžėje]// Rinkos aikštė.- 1998, spalio 2, p. 2.

Šumerskytė, Eglė. Paberžėje Tėvo Stanislovo ir visų Lietuvos žmonių šventė.- Iliustr // Rinkos aikštė.- 1998, rugsėjo 30, p. 1,3.

Tėvo Stanislovo gyvenimo kelias - tai tarsi visas Lietuvos istorija.- Nuotr// Rinkos aikštė.- 1998, rugsėjo 25, p. 1.

Vaitkevičienė, Regina. Žmogus, puošiantis mūsų dienas: [apie Tėvą Stanislovą].- Nuotr// Mūsų kraštas.- 1998, rugsėjo 30, p.1.

Valatka, Rimvydas. Bažnyčios meno muziejus: [apie Tėvo Stanislovo Paberžėje išsaugotas kultūros vertybes].- Nuotr// Gimtasis kraštas.- 1989, gegužės 18.

Vaščiūnienė, Veronika. Ne vien duona gyvas žmogus: [apie Tėvą Stanislovą, Dotnuvos bažnyčios ir vienuolyno atstatymo darbus].- Nuotr// Vikonda.- 1997, Nr. 8, p. 3.- ("Respublikos" priedas).

Veilentas, Virginijus. Paberžės šviesa: [Tėvo Stanislovo atsiminimai apie tremtį].- Nuotr// Katalikų pasaulis.- 1989, Nr. 10, birželio 11, p. 6-7.

Vidugiris, Vismantas. Dotnuva. "Kol kas esame trise...": [pokalbis su Tėvu Stanislovu apie persikėlimą į Dotnuvą, vienuolyno atstatymo darbus].- Nuotr// Katalikų pasaulis.- 1990, rugsėjo 19, p. 20-22.

Vytenis, Stasys. Stebuklas Paberžėje: [apie Tėvo Stanislovo 80 - ojo gimtadienio paminėjimą Paberžėje]// Valstiečių laikraštis.- 1998,. lapkričio 3, p. 6.

Zablockis, Henrikas. Paberžės etiudai: esė: [apie Paberžę ir Tėvą Stanislovą].- Nuotr// Veidas.- 1994, Nr. 34, p. 8-9.

Žebrauskaitė, Jovita. Visų kalbėjimas apie vieną, mokantį skaityti laiko ženklus: [apie Tėvo Stanislovo 80 - mečio šventę, atvykusius pasveikinti žymius respublikos žmones]// Kėdainių garsas.- 1998, rugsėjo 29, p. 1,2.

### "Kėdainių krašto Garbės pilietis - Tėvas Stanislovas"

Kėdainių M. Daukšos viešosios bibliotekos leidinys  
Leidinį parengė: Z. Beliauskienė, V. Grigorjevičienė, B. Lysenkienė.  
Ruošiant leidinį naudotasi M. Daukšos viešosios bibliotekos kartotekomis,  
kraštotyros fondu ir asmeniniu Tėvo Stanislovo archyvu,  
Roberto Pauliko, Sauliaus Krikščiūno, Irmos Ardavičienės nuotraukomis.  
SL Formatas 64x80/16. 2 sp. l. Tiražas 1000 egz., iš kurių 50 numeruotų.  
Užsakymas Nr. 1333  
Spausdino UAB "Rinkos aikštė" spaustuvė, Josvainių g. 41, 5030 Kėdainiai

